

FOTO: BARBORA SMEKALOVÁ

FOTO: MICHAEL PIVETZ

Sušická radnice a pohled z její věže na náměstí

KAM DO MUZEA

Muzeum Šumavy

Sušické muzeum tvoří společně s muzei v Kašperských Horách a Železném Rudě Muzeum Šumavy. Sušické (založeno roku 1880 učitelem Holíkem) sídlí na náměstí v krásném Voprchovském domě. Ve stálé expozici jsou nálezy z počátků osídlení, památky na rýžování zlata, část je o historii města, sklárství a sírkařství. Přes zimu je ale možné vidět jen nový mechanický betlém. Ten je přístupný pondělí až pátek vždy v 10, 11, 13, 14 a 15 h, o víkendu v 10, 11, 14, 15 a 16 h. 24. prosince v 11, 12, 13 a 14 h, 25. a 26. 12. stejně jako o víkendech. Na Silvestra a Nový rok je zavřeno. Nám. Svobody 40, tel.: 376 528 850

UBYTOVÁNÍ

Restaurace – **Penzión U Vítovců** (Americké armády 81, Sušice, tel.: 376 523 224) v centru města, děti do 7 let ubytování zdarma.
Hotel U Daliborky (Pravdova 216, Sušice, tel.: 376 523 450) nabízí dvoulůžkový pokoj od 590 do 1500 Kč za noc.
www.hoteludaliborky.cz
Aparthotel Šumava 2000 (Náměstí 8, Kašperské Hory, tel.: 376 54 69 10) nabízí luxusní pokoj, 820 Kč za osobu a noc.
www.sumava2000.cz

→ kolem roku 790 našeho letopočtu. Jejich hlavní náplní bylo rýžování zlata z nánosů, které naplavila řeka. Výhodou osady bylo, že stála při obchodní cestě do Bavor. Kombinace těchto dvou faktorů učinila ze Sušice prosperující místo. Přesněji řečeno, ze Schüttenhofenu, jak zní první doložený název města z roku 1233 a volně přeloženo: Dvory na náplavu. Tehdy ještě totiž patřil celý region bavorským hrabatům z Bogenu. Ve druhé polovině 13. století si ale pohraniční oblasti podrobil král Přemysl Otakar II. a pravděpodobně již někdy po roce 1260 tady začal budovat královské město. Země potřebovala důležité opěrné body a Sušice (ovšem český název Sušice je poprvé písemně doložen až roku 1381) měla být jedním z nich. První etapa tohoto budování skončila, když roku 1322 Jan Lucemburský nařídil obehnat město dvojítm pásem hradeb s třemi branami.

Sůl nad zlato

Husitství zastihlo Sušici na straně tábořského městského svazu. Pak ale přišly zlaté časy. Přestože Otava přinášela zlato a město leželo při Zlaté stezce, hlavním „zlatem“ 16. století byla sůl, která se po této obchodní cestě s Bavorskem vozila. A také obilí, slad a chmel. Město bohatlo a stejně tak jeho obyvatelé. Měšťané si začali stavět krásnější a honosnější domy a uprostřed náměstí vyrostla nová renesanční radnice.

Sušičtí se sice připojili ke stavovskému odboji v roce 1547 a byli za to potrestáni, ale obchod tu panoval tak čile, že se z toho brzy vzpamatovali.

Zlaté solné časy přerušila – jak jinak – třicetiletá válka. Rok 1618 a další povstání, Sušice jako by u toho opět nemohla chybět. Město se muselo vzdát císařským vojskům. 17. a 18. století k městu vůbec nebylo přívětivé: co nepoškodila válka, dokonaly požáry – třeba

ten, který roku 1707 poškodil radnici. A co nezmohla vojska a přírodní živly, dokonala katolická církev na duších. Kapucínský klášter a poutní kaple na vrchu Stráži nad městem měly napomáhat při protireformaci. Mnoho obyvatel odešlo do emigrace.

Zlatý věk sirek

Přišlo ale století devatenácté a to začalo hojit jizvy a rány. Sušická pýcha a sláva se začaly šířit pomalu a nenápadně. Když se zdejší truhlář Vojtěch Scheinost vrátil v roce 1839 z Vídně, dostal geniální nápad: otevřel si malou dílničku a ručně začal vyrábět první sirky v českých zemích. Již následující rok ho kapitálově zaštil obchodník Bernard Fürth a v roce 1844 vznikla tzv. Fürthova sárkárna za Dolním předměstím v Sušici (dnes zde sídlí ředitelství továrny Solo). Po dalších jedenadvaceti letech odchází truhlář Scheinost a v Sušici vzniká ješ-

FOTO: MICHAEL PIVETZ